

ОПІСТОРХОЗ – НЕБЕЗПЕЧНА ХВОРОБА ЛЮДЕЙ

Опісторхоз – це хвороба, спільна для тварин і людей. Захворювання спричинюється трематодами. Паразити локалізуються в жовчних ходах печінки, жовчному міхурі та протоках підшлункової залози людей, рідше – котів, собак та хутрових звірів. Збудник - ланцетоподібні паразитичні черви дрібних розмірів.

М'ясоїдні тварини й людина заражаються у випадку вживання сирової або слабомороженої, малосольної, а в окремих випадках і в'яленої інвазованої риби. Статевої зрілості паразити в печінці дефінітивних хазяїв досягають через 3-4 тижні. Тривалість їх життя в організмі м'ясоїдних тварин - до 8 років, у людини - до 40 років. Опісторхоз поширений осередково. Масове поширення хвороби спостерігається в басейнах річок, де яйця гельмінтів заковтуються прісноводними моллюсками, в нашій місцевості це райони річок Хорол, Сула та Псьол.

Основним джерелом інвазії вважають людину, хоча коти й собаки також відіграють певну роль у поширенні збудників опісторхозу. Хвороба поширюється через фекалії людей і тварин, які потрапляють у водойми незараженими, де живуть прісноводні моллюски.

На організм уражених тварин гельмінти чинять алерготоксичну дію, однією з ознак є еозинофілія. Збудники механічно подразнюють слизову оболонку жовчних протоків печінки, що призводить до їх хронічного запалення. Іноді спостерігають пухлиноподібні розростання печінки у вигляді злякисних новоутворень.

У разі високої інтенсивності інвазії у хворих тварин спостерігаються погіршення апетиту, пригнічення, прогресуюче схуднення, порушення травлення, шерсть тьмяніє. Слизові оболонки жовтяничні. Іноді хворі тварини гинуть. У разі слабкої інвазії клінічні ознаки відсутні.

Зажиттєвий діагноз встановлюють на підставі епізоотологічних даних, клінічних ознак та досліджень фекалій у лабораторії. Допоміжне значення має дослідження поверхневих м'язів, спини та хвоста риби і наявність у них метацеркаріїв.

Для дегельмінтизації тваринам застосовують препарати, що містять празиквантел, фенбендазол та інші.

Велике значення у профілактиці інвазії мають охорона водних ресурсів від забруднення фекаліями, зараженими гельмінтами тварин і людей. Заборона згодовування м'ясоїдним тваринам сирової риби – найважливіший профілактичний захід у боротьбі з цією інвазією. Основою профілактики захворювання на опісторхоз людей має бути викорінення звички мешканців деяких населених пунктів їсти малопросолену (мариновану) прісноводну рибу. Для вживання в їжу людям жива риба повинна проходити ретельну теплову обробку (добре просмажена не менше 20 хвилин під кришкою). При засолюванні сирової риби зберігати її в солі не менше 14 днів з подальшим вимочуванням.

Хотілося б нагадати споживачам риби: не купувати її для споживання на стихійних ринках, тому що вона не пройшла ветеринарно-санітарної експертизи, що не гарантує її безпечність.

**Миргородське районне управління Головного управління
Держпродспоживслужби в Полтавській області.**